



Пейо Яворов

Не си виновна ти

От други свят съм аз – не си виновна ти,  
дете на прах-земя, на прашните мечти;  
не си виновна ти, от тебе исках аз  
не сажди на страстта, а дух кристален мраз.  
От тебе исках аз да бъдеш огледало  
на моята мечта сред ясна самота:  
вълшебно огледало, живот и образ дало  
на моя хладен блян, от светъл бронз излян.

Не си виновна ти, от други свят съм аз,  
не зная прах и дим в приоблачния мраз;  
от други свят съм аз, що можеш стори ти  
за моя снежен сън и ледени мечти!  
Що можеш стори ти, не арфа яснозвучна  
за тайната в тъма ридаеща сама, –  
не арфа яснозвучна, с душата ми съзвучна,  
дозела песента на радост-горестта!...

КРАЙ

Източник: Словото

**Публикация**

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев  
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7106>]